

[Miljøministeren]

derne og de tilknyttede miljø- og naturinteresser. Det er en strategi, der bl.a. vil rumme bud på, hvordan vi fremover på landsplan kan løse de problemer, som vi i de seneste år er blevet konfronteret med, bl.a. også ved Skjern Å-dalen.

Vi får altså her i foråret lejlighed til nøje at drøfte, hvordan vi kan løse den problemstilling, som bl.a. Skjern Å er et eksempel på.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeppe Aakjær er jo kendt for mange ting. Han er kendt for sin meget store interesse for åer, og så er han kendt for sin evne til at opfinde ord. Han opfandt om åerne det ord, at de klunkede, og det, beslutningsforslaget her handler om, er vel først og fremmest, hvordan man kan få Skjern Å til at klunke igen.

Det er en del af problemet. En anden del af problemet, som gør dette til et principielt spørgsmål, er, at på dette område og på dette tidspunkt konfronteres vi for første gang for alvor med diskussionen om marginaljorder over et virkelig stort område, for det drejer sig her om 10 pct. af det danske landbrugsareal.

Jeg ville egentlig gerne begynde med, før jeg takker ministeren for hans svar, at minde om, at vi også står over for det nye og meget interessante, at befolkningen på egnen selv har taget det op i form af en konference og en rapport fra 1986, som jeg ikke skal citere fra, men som viser, hvorledes befolkningen i en egn tager sagen i sin egen hånd, selv udvikler ideer, og det må man sandelig have respekt for.

Jeg synes, at den rapport, som foreligger fra Skjern-konferencen i 1986, måske i det hele taget er noget af det mest seriøse stykke arbejde, der er lavet på dette område gennem længere tid.

Jeg skal så takke ministeren, for det første fordi han for længe siden lod tage initiativ til, at det udvalg, som ministeren nævnte, blev nedsat, og her tænker jeg naturligvis på Ringkøbing Fjord-problemet, der i sig selv er et vældigt og meget indviklet problem, også teknisk.

Jeg er også meget glad for forslaget om, at der skal udarbejdes et projekt for, hvordan Skjern Å-systemets selvrensende effekt kan genskabes – skulle vi måske sige: og/eller øges?

Jeg er glad for, at ministeren allerede har bedt både styrelserne og Hedeselskabet om konkret at vurdere de aktuelle restaureringsplaner, men det er jo uden videre klart, at når åsystemet modtager vand fra 10 pct. af det samlede danske landbrugsareal, så bliver virkelig mange mennesker berørt, og det er derfor nødvendigt, at disse mange mennesker og deres lokale myndigheder tages med på råd, før restaureringsarbejdet går i gang.

Nu må der ikke begås flere kostbare fejl i dette område, og jeg vil da gerne slutte med at give udtryk for to synspunkter, som jeg synes er væsentlige i den forbindelse.

Det første er, at nu må vi virkelig have nogle undersøgelser i gang af, hvordan vi gør det her. Vi må ikke igen lemlæste dette område. Og det andet er, at vi må vise befolkningen dernede respekt for det arbejde, som kredsen selv har udført. De må være med, og hvis der skal ske ændringer, skal disse ændringer ske i et passende tempo og varsles så tidligt, at ingen af disse meget dygtige og, synes jeg, meget langt tænkende mennesker gøres til skamme for den måde, som de har behandlet os på, og også for det grundlag, de har skabt både for ministerens indlæg og for mit indlæg her i dag.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre kan vi godt tilslutte os intentionerne i forslaget, nemlig at finde en måde at genskabe Skjern Å-systemets selvrensende effekt på.

I dag er Ringkøbing Fjord tilsyneladende overbelastet, og en væsentlig del af forureningen skyldes de mange næringssalte, som Skjern Å bringer ud i Ringkøbing Fjord, næringssalte, der ganske givet blev udfældet før i tiden på grund af Skjern Ås daværende mange slyngninger.

Der har i den forbindelse været talt om miljøkatastrofer, at fuglene og fiskene er væk. Men selv om situationen er alvorlig, synes jeg alligevel ikke, der er grund til at overdrive. Der er masser af fugle og fisk i området stadig væk, og det skal vi sikre at der bliver ved med at være.

Det, det imidlertid gælder om, er at finde en praktisk løsning eller måske i virkeligheden mange praktiske delløsninger, der sikrer et bedre miljø. Vi bør ikke kaste os hovedkulds ud i en hovsaløsning og tro, at man